

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

СПИ ГРАДЪТ

chitanka.info

Спи градът в безшумните тъми.
На нощта неверна верен син,
бродя аз — бездомен и самин —
а дъждът ръми, ръми, ръми...

Трепнали край черните стени,
стъпките размерено кънтят
и след мен невидими вървят
жалби за преминалите дни.

Образът на милоото дете,
нявга озарило моя праг,
в спомена възкръсва — чист и драг —
и скръбта расте, расте, расте...

Тя дойде — дете — с пробуден жар,
с пламенна усмивка на уста,
но възжаждал вечна красота,
аз отвъргнах тленния ѝ дар.

Миналото — ах, остана то
тъмен край от скърби заледен
и оттам отпраца тя към мен
своя скръбен вик: защо, защо?

Спи градът в безшумните тъми.
На нощта неверна верен син,
бродя аз — бездомен и самин,
а дъждът ръми, ръми, ръми...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.